

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံအမှု
ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးစိုးညွန့် နှင့် ဦးမြင့်ဟန် တို့ရွေ့တွင်

ဦးသိန်းဟန်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂*

+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်

စက်တင်ဘာလ

၅ ရက်

လင်ယောက်ျားဖြစ်သူက ဇနီးအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀
အရ တရားစွဲဆိုခြင်း၊ လင်မယားနှစ်ဦးပိုင် မော်တော်ယာဉ်
ကို လက်ဝယ်ထားသူဇနီးက ယာဉ်လိုင်စင်သက်တမ်းတိုး
ပေးရန်လျှောက်ထားခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ
၄၂၀ အရ ပြစ်မှုမြောက် မမြောက်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၂ ဖြင့် တရားစွဲတင်သည့် တရားခံပြေးအမှု
တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၇၊ ၈၈ အရဆောင်
ရွက်ခဲ့ပြီးနောက် ဖမ်းဆီးမိသည့်တရားခံအပေါ် နောက်ထပ်
စွဲဆိုသည့်အမှုကို ချေဖျက်နိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားရန်

* ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံအမှုအမှတ် ၂၁

+ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာအမှတ် ၁၄ တွင် ချမှတ်သော
တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်)၏ ၁၀-၅-၂၀၁၀ ရက်စွဲပါအမိန့်ကို အထူးအယူခံမှု။

မှာ မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဖြင့် လှည့်ဖြားမှုရှိရမည်ဖြစ်သည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၄ အရ မရိုးမဖြောင့်သောသဘောဆိုသည်မှာ မတရားဆုံးရှုံးစေရန်အကြံဖြင့်ဖြစ်စေ၊ မတရားရယူရန်အကြံဖြင့်ဖြစ်စေ ပြုလုပ်မှုဖြစ်သည်ဟု ဖွင့်ဆိုထားသည်။ တရားခံ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်၏ ဆောင်ရွက်ချက်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၄ နှင့် ပုဒ်မ ၄၂၀ တို့အရ ပြစ်မှုမြောက်သည့် ဆောင်ရွက်ချက်ဖြစ်ကြောင်း မတွေ့ရှိရပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၂ ဖြင့် တရားစွဲတင်သည့် တရားခံပြေးမှုများတွင် တရားခံမျက်ကွယ်၌ရယူသည့် တရားလိုပြသက်သေများ၏ သက်သေခံသည့်အချက်အလက်များအရ ပြစ်မှုမှာ လုံလောက်စွာ ယုတ္တိထင်ရှားခြင်းရှိက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၇၊ ၈၈ တို့အရ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ပြီး တရားခံသည် မည်သည့်ဥပဒေပုဒ်မ၊ မည်သည့်ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း တိတိကျကျသတ်မှတ်ဆောင်ရွက်ခြင်းမဟုတ်ပေ။ တရားခံကိုယ်တိုင်ရုံးရှေ့သို့လာရောက်ခုခံထားခြင်းမရှိသည့်အခြေအနေတွင် ရေးမှတ်ထားသည့် သက်သေခံချက်များကို တရားခံကိုယ်တိုင်ရုံးရှေ့ရောက်ရှိသည့်အချိန်တွင် သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရမှတစ်ပါး သက်သေခံအဖြစ် အသုံးမပြုနိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်ရာ တရားခံ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်အား တရားခံပြေးအမှုအဖြစ် ဗဟန်းမြို့နယ်တရားရုံးတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေမှုအမှတ် ၆၈/၂၀၀၇၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀၊ ၄၆၈၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၂ အရ စတင်တရားစွဲဆိုစဉ်က တရားခံဒေါ်ဌေးဌေးမွန်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၇၊ ၈၈ တို့အရ ဆောင်ရွက်စေကာမူ တရားခံ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်အား ဖမ်းဆီးရမိပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ ဗဟန်းမြို့နယ်တရားရုံး ပြစ်မှုကြီး

အမှတ် ၄၈၆/၂၀၀၉ ဖြင့် ထပ်မံတရားစွဲဆိုရာတွင် တရားခံအနေဖြင့် ပြစ်မှုတစ်ရပ်ရပ်ကျူးလွန်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်း ရှိ မရှိ ထိုအမှုမှ သက်သေခံအထောက်အထားများအရသာ ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်ပေသည်။

၂၀၁၁
ဦးသိန်းဟန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

တရားခံဒေါ်ဌေးဌေးမွန်အပေါ် ထပ်မံစွဲဆိုသည့်အမှုမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့လာခြင်းဖြစ်၍ တရားရုံးချုပ်က ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရအမှုတွဲချေဖျက်ရန် သင့်မသင့် စဉ်းစားသည့်အခါ တရားခံအပေါ် စွဲဆိုထားသည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ ပြစ်မှုမြောက် မမြောက်ကိုသာ စဉ်းစားသုံးသပ်ရန် ရှိပေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးမျိုးညွန့်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားခံ (၁) အတွက် - ဦးသောင်းစိန်၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
- အယူခံတရားခံ (၂) အတွက် - ဦးသိန်းဟန်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ဦးသိန်းဟန်က ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ ဖြင့် တရားစွဲဆိုသော ဗဟန်းမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၈၆/၂၀၀၉ အမှုကို တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်)၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေမှုအမှတ် ၁၄/၂၀၁၀ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ အမှုတွဲချေဖျက်သည့်အမိန့် ချမှတ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါအမိန့်ကို ဦးသိန်းဟန်က ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၈၅/၂၀၁၀ ကိုတင်သွင်းရာအောက်ပါပြဿနာ

ဦးသိန်းဟန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

၁။ တရားလိုထံတွင် အချင်းဖြစ် ၁၁/၅၃၇၇ ယာဉ်၏ မော်တော်
ယာဉ်မှတ်ပုံတင်စာအုပ် (ကမ-၃) မူရင်းနှင့်ယာဉ်ပိုင်ဆိုင်ခွင့်
စာရွက်စာတမ်းများရှိနေကြောင်း၊ တရားခံမှသိရှိနေလျက်
အဆိုပါ မော်တော်ယာဉ် မှတ်ပုံတင်စာအုပ် (ကမ-၃)
ပျောက်ဆုံး၍ မိတ္တူ ထုတ်ပေးရန် တရားခံကလျှောက်ထားခဲ့
သည်ဟု သက်သေခံချက်များ အမှု၌ ပေါ်ပေါက်ပါလျက်
တရားရုံးချုပ်မှ အမှုကို ချေဖျက်ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှု
ရှိ မရှိ၊

၂။ တရားခံပြေးမှုစွဲဆိုစဉ်က ရဲစွဲချက်တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ
၄၂၀၊ ၄၆၇ တို့ဖြင့် ရဲမှ တရားစွဲဆို၍ မြို့နယ်တရားရုံးမှ
စစ်ဆေးပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၇ နှင့် ၈၈
တို့ဖြင့် အရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် တရားခံအား ဖမ်းဆီး
ရမိပြီးနောက် ထပ်မံတရားစွဲဆိုသည့်အခါတွင် ရဲစွဲချက်၌
ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ ဖြင့်သာ တရားစွဲဆိုလာခြင်း
အပေါ် အဆိုပါတရားရုံးမှ အမှုလက်ခံဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းသည်
မှန်ကန်မှု ရှိ မရှိ။

အမှုမှာ တရားလို ဦးသိန်းဟန်က ၎င်းသည် မော်တော်ယာဉ်အမှတ်
၁၁/၅၃၇၇(တိုယိုတာကရောင်းပုလဲဖြူရောင်)ကို မူလပိုင်ရှင် ဒေါ်ခိုင်မိုးအောင်
ထံမှ ဝယ်ယူခဲ့ပြီး ကားနှင့်သက်ဆိုင်သော ယာဉ်မှတ်ပုံတင်စာအုပ်၊ အာမခံ
စာအုပ်၊ အခွန်စာရွက်၊ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်မူရင်းများကို လက်ဝယ်ထားရှိ
ခဲ့ကြောင်း၊ ၉-၁၀-၂၀၀၄ နေ့တွင် ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန် နှင့် လင်မယား

ချင်းစကားများရန်ဖြစ်ပြီး ဦးသိန်းဟန်အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းခဲ့သည့်အခါ ယာဉ်
 အမှတ် ၁၁/၅၃၇၇ သည် ဇနီးဒေါ်ဌေးဌေးမွန်ထံတွင် ကျန်ခဲ့ကြောင်း၊
 ၉-၃-၂၀၀၅ နေ့ထုတ်မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာတွင် (ကမ-၃) မိတ္တူလျှောက်
 ထားသည့် ကြော်ငြာပါလာ၍ စုံစမ်းရာ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်သည် ယာဉ်မှတ်ပုံ
 တင်စာအုပ် (ကမ-၃)ရရှိရန်အတွက် ယာဉ်မှတ်ပုံတင်စာအုပ်ပျောက်ဆုံးသည်
 ဟု လိမ်လည်လျှောက်ထားသည်ကိုသိရှိရကြောင်း၊ ဦးသိန်းဟန်မှ သက်ဆိုင်
 ရာ ရန်ကုန်တိုင်း (က. ည. န) တိုင်းဦးစီးမှူးထံသို့လည်းကောင်း၊ မူလပိုင်ရှင်
 ဒေါ်ခိုင်မျိုးအောင်ထံသို့လည်းကောင်း ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်၏ အမည်ပြောင်းလဲ
 မပေးရန် ကန့်ကွက်စာနှင့် အကြောင်းကြားစာများ ပေးပို့ခဲ့ကြောင်း၊
 ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်သည် ၁၁/၅၃၇၇ မော်တော်ယာဉ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဝယ်ယူ
 ခြင်းဆိုင်ရာ စာချုပ်အတုပြုလုပ်ပြီး ယာဉ်မှတ်ပုံတင်စာအုပ် (ကမ-၃)ရရှိရေး
 အတွက် လိမ်လည်ဆောင်ရွက်သဖြင့် ဥပဒေနှင့်အညီ အရေးယူပေးရန်
 ဦးသိန်းဟန်က ဗဟန်းရဲစခန်းသို့တိုင်ချက်ရေးဖွင့်ရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသော
 အမှုဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ ရှေ့နေက တရားလို ဦးသိန်းဟန်၏ ပထမ
 သတင်းပေးတိုင်ချက်နှင့် ရုံးရှေ့ထွက်ဆိုချက်များအရ မော်တော်ယာဉ်
 မှတ်ပုံတင်စာအုပ်မူရင်း (ကမ-၃)၊ ယာဉ်နှင့်သက်ဆိုင်သည့် အာမခံပရီမီယံ
 စာအုပ်၊ ယာဉ်အတွက် အခွန်ပေးဆောင်မှုမှတ်တမ်း၊ တရားလို နှင့်
 ဒေါ်ခိုင်မျိုးအောင် တို့မော်တော်ယာဉ်အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ထားသော
 အရောင်းအဝယ်စာချုပ်များ ဦးသိန်းဟန်လက်ဝယ်ရှိကြောင်း၊ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်
 သိရှိပါလျက် ရန်ကုန်တိုင်း (က. ည. န)ရုံးတွင် မော်တော်ယာဉ်မှတ်ပုံတင်
 စာအုပ် ပျောက်ဆုံးသည်ဟု လိမ်လည်၍ လျှောက်ထားသည့်အချက်မှာ ပြစ်မှု

၂၀၁၁
 ဦးသိန်းဟန်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ကြောင်းအရ ငြိစွန်းသော အချက်ဖြစ်ကြောင်း၊ အမှုတွင် သက်သေစာရင်းအရ သက်သေ (၁၀)ဦးရှိရာ ဦးသိန်းဟန်တစ်ဦးတည်းကိုသာ စစ်ဆေးရသော အဆင့်တွင် တရားရုံးချုပ်က အမှုကို ချေဖျက်ခြင်းမှာ လျော်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊ တရားရုံးချုပ်က ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်အနေဖြင့် လိမ်လည်အတုပြုလုပ်သော စာရွက်စာတမ်းကို (က. ည. န)ရုံးသို့ တင်ပြခြင်းသည် ဦးသိန်းဟန်ကို လိမ်လည်ခြင်းမဟုတ်၍ (က. ည. န)ရုံးကသာ အရေးယူရမည်ဟု သုံးသပ်ခြင်းမှာ စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်နှင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅(၂)၊ ၁၉၅(၁)(ဂ) တို့နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများတွင် အမှုအကြောင်းသိရှိသူ မည်သူမဆို တိုင်တန်းနိုင်သည်ဟု ဦးညွှန်လင်းဖောင်နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ အမှု^(၁) တွင် ထုံးစွဲကြောင်း၊ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်အပေါ် မူလစွဲဆိုစဉ်က ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀၊ ၄၆၇၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၂ ဖြင့် တရားခံပြေးမှု ဖွင့်လှစ်စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ပြီး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၇၊ ၈၈ အရလည်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်မှ ၅-၈-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် ဗဟန်းရဲစခန်း၌ အဖမ်းခံ၍ ပြန်လည်တရားစွဲတင်ပို့ရာတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၆၇ ကိုဖျက်၍ ပုဒ်မ ၄၂၀ ဖြင့်သာ စွဲဆိုလာခြင်းကို မူလရုံးက လက်ခံဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၃ နှင့် တရားရုံးလက်စွဲအပိုဒ် ၁၁၃၇ တို့နှင့်ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊ ထိုအခြေအနေတွင် အမှုတွဲချေဖျက်လိုက်ခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၆၇ အရ စွဲဆိုမှုကို ချေဖျက်ခြင်း ရှိ မရှိ အငြင်းပွားဖွယ်ရာဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ပြင် တရားခံပြေးမှုဖြင့်စွဲဆိုစဉ်က ဒေါ်ဌေးဌေးမွန် နှင့် ဦးမင်းဇော်ဦးတို့အပေါ် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်

(၁) ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၇၅

ကြောင်း၊ အမှုကိုချေဖျက်စဉ် ဦးမင်းဇော်ဦးမှာ တရားခံပြေးအဖြစ်သာရှိနေ
သေး၍ ရုံးရှေ့မရောက်သော တရားခံအတွက်ပါ အမှုချေဖျက်ရာရောက်ပြီး
ဦးဝင်းစိန်ပါ ၅ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ အမှု^(၂)
စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်နှင့်ဆန့်ကျင်နေကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၁
ဦးသိန်းတန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

လျှောက်ထားခံရသူ ၂ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်၏ရှေ့နေကဒေါ်ဌေးဌေးမွန်
အနေဖြင့် မော်တော်ယာဉ် ၁၁/၅၃၇၇ ၏ လိုင်စင်သက်တမ်းပြည့်သွားသည့်
အတွက် သွားလာရေးခက်ခဲမှုရှိလာ၍ (က. ည. န)ရုံးသို့ မူလအမည်ပေါက်
ဒေါ်ခိုင်မျိုးအောင်အမည်ဖြင့် (ကမ-၃) မိတ္ထူရရှိရန်လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်
ကြောင်း၊ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်၏ အမည်သို့ပြောင်းပေးရန်လျှောက်ထားခြင်းမရှိ
ကြောင်း၊ (က. ည. န)ရုံးမှ သတင်းစာ၌ ကြော်ငြာရာတွင် (ကမ-၃) မိတ္ထူ
လျှောက်ထားကြောင်းသာ ဖော်ပြထားပြီး တရားလိုစွပ်စွဲသကဲ့သို့ မော်တော်
ယာဉ်မှတ်ပုံတင်စာအုပ် ပျောက်ဆုံး၍ လျှောက်ထားသည်ဟု မပါရှိကြောင်း၊
ထို့ကြောင့် သတင်းစာပါ (က. ည. န)ရုံး၏ ကြော်ငြာစာကို အကြောင်းပြုပြီး
ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်က လိမ်လည်လျှောက်ထားသည်ဟု တရားလို၏စွပ်စွဲချက်
မှာမှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊ အမှုစတင်စွဲဆိုစဉ်က ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်မှာ၎င်းအပေါ်
တရားစွဲဆိုသည်ကို သိရှိခြင်းမရှိကြောင်း၊ အမှုစွဲဆိုထားကြောင်းသိ၍ သွား
ရောက်အဖမ်းခံသည့်ကိစ္စတွင် သက်ဆိုင်ရာတရားစွဲအဖွဲ့အစည်းမှ ပုဒ်မ
၄၂၀ ဖြင့်သာ စွဲတင်ခြင်းကို တရားရုံးမှ လက်ခံစစ်ဆေးခြင်းမှာ တရားရုံး
အနေဖြင့် မိမိသဘောဖြင့် ဆောင်ရွက်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ ရဲစွဲချက်ကို
လက်ခံပြီး ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၈၆/၂၀၀၉ ဖြင့်အမှုဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ခြင်း

---

(၂) ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၃၈

သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုရှိကြောင်း၊ တရားလို၏ တိုင်လျှောက်လွှာ (သို့) တိုင်လျှောက်သူ၏ ရုံးရှေ့အစစ်ခံချက်အရ တရားခံပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း မပေါ်ပေါက်ပါက အမှုကိုချေဖျက်ပေးနိုင်သည်ဟု စီရင်ထုံးများတွင် လမ်းညွှန် ထုံးဖွဲ့ထားပြီးဖြစ်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက အချင်းဖြစ်မော်တော်ယာဉ် ၁၁/၅၃၇၇ သည် တရားလို ဦးသိန်းဟန် နှင့် တရားခံ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်တို့ လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းဖြစ်ပြီး ထိုမော်တော်ယာဉ်ကို ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်က လိမ်လည်လှည့်ဖြားရယူထားသည်ဟု ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဦးသိန်းဟန် နေအိမ်မှဆင်းသွားစဉ် အချင်းဖြစ် မော်တော်ယာဉ် ၁၁/၅၃၇၇ ယာဉ်မှတ်ပုံတင်စာအုပ်၊ ယာဉ်ပိုင်ဆိုင်ခွင့်စာရွက်စာတမ်းများ ဦးသိန်းဟန်လက်ဝယ်ပါ သွားစေကာမူ မော်တော်ယာဉ်မှာ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်လက်ဝယ်တွင်ရှိနေခြင်း ဖြစ်၍ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်သည် လိမ်လည်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ (က. ည. န)ရုံးသို့ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်က လိမ်လည်အတုပြုလုပ်တင်ပြသည်ဆိုလျှင် (က. ည. န)ရုံးက အရေးယူရမည့်ကိစ္စဖြစ်ကြောင်း၊ အမှုတစ်ခုရုံးရှေ့ရောက်ရှိသောအခါ သက်သေထွက်ချက်အထောက်အထားအပေါ်မူတည်၍ တရားသူကြီးသည် ဥပဒေအရ စီရင်ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်ပြီး မည်သည့်ဥပဒေပုဒ်မအရသာ စွဲတင်ရမည်ဟု တံရားစွဲသူကသော်လည်းကောင်း၊ အစွဲခံရသူကသော်လည်းကောင်း သတ်မှတ်ညွှန်ကြားခြင်းမပြုနိုင်ဟု နိုင်ငံတော်နှင့် ဦးစံသိန်းပါဥ အမှု^(၃) တွင်လမ်းညွှန်ဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း၊ တရားခံ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်အပေါ် တရားခံပြေးမှုဖြင့် စွဲဆိုသောအမှုတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ

(၃) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၉၃၂

ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၇ နှင့် ၈၈ တို့အရ ဝရမ်းထုတ်သည်မှာ မှန်သော်လည်း မည်သည့်ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်သည်ဟု တိတိကျကျ ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းမရှိသေးကြောင်း၊ တရားခံအား ဖမ်းဆီးရမိပြီးနောက် ဇီဝိတရားစွဲသည့်အခါ စွဲချက်၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ ဖြင့် တရားစွဲခြင်းမှာ တရားစွဲအဖွဲ့အစည်း၏ ဆောင်ရွက်ချက်သာဖြစ်ပြီး ထိုအမှုကို လက်ခံဆောင်ရွက်သော တရားရုံး၏ ဆောင်ရွက်ချက်သည် မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၁
ဦးသိန်းဟန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံအထောက်အထားများအရ ဦးသိန်းဟန်သည် ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်နှင့် လင်မယားချင်းစကားများရန်ဖြစ်၍ နှစ်ဦးအတူပေါင်းသင်းနေထိုင်သော ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ဆရာစံလမ်းနေအိမ်မှ ဆင်းလာစဉ် အချင်းဖြစ်မော်တော်ယာဉ် ၁၁/၅၃၇၇ မှာ အဆိုပါဆရာစံလမ်းနေအိမ်တွင် ကျန်ရစ်ပြီး မော်တော်ယာဉ်နှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ယာဉ်မှတ်ပုံတင်စာအုပ်၊ အာမခံ ပရိမိယံစာအုပ်၊ အခွန်ပေးဆောင်သည့်မှတ်တမ်း၊ မော်တော်ယာဉ်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်မူရင်းများကို တရားလို ဦးသိန်းဟန်က ယူဆောင်သွားခဲ့သည်။ တရားခံ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်က ယာဉ်လိုင်စင်သက်တမ်းတိုးရန်အတွက် သက်ဆိုင်ရာရန်ကုန်တိုင်း (က. ည. န)ရုံးတွင် (ကမ-၃) မိတ္တူလျှောက်ထားခြင်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်အခွန်ဦးစီးဌာနရုံးတွင် မော်တော်ယာဉ်အတွက် ကျသင့်သည့် အခွန်ငွေပေးဆောင်ခြင်းပြုရာတွင် တရားခံ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန် သည်ယာဉ်အမှတ် ၁၁/၅၃၇၇ ကိုဝယ်ယူသည့်စာချုပ်အတုပြုလုပ်၍ လျှောက်ထားဆောင်ရွက်သည်ဟု တရားလို ဦးသိန်းဟန်က စွပ်စွဲပြီး တရားခံ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်ကို အရေးယူပေးရန် တိုင်တန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးသိန်းဟန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ဦးသိန်းဟန်၏ တိုင်ချက်တွင် မော်တော်ယာဉ်မှာ ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်၏ လက်ဝယ်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ရာမှ ၉-၃-၂၀၀၅ ရက်နေ့ထုတ် မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာတွင် မော်တော်ယာဉ်အမှတ် ၁၁/၅၃၇၇ နှင့်ပတ်သက်၍ မော်တော်ယာဉ်မှတ်ပုံတင်စာအုပ် (ကမ-၃)မိတ္တူလျှောက်ထားသည့် ကြော်ငြာပါရှိလာသည့်အတွက် ရန်ကုန်တိုင်း(က. ည. န)ရုံးသို့ သွားရောက် စုံစမ်းရာ ၎င်းမော်တော်ယာဉ်အမှတ် ၁၁/၅၃၇၇ ဝယ်ယူခြင်းဆိုင်ရာစာချုပ် စာတမ်းများအတုပြုလုပ်ပြီး မော်တော်ယာဉ်မှတ်ပုံတင်စာအုပ်ပျောက်ဆုံးသည်ဟု လိမ်လည်လျှောက်ထားကြောင်းသိရသည့်အတွက် ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်အား အရေးယူပေးရန်တိုင်ကြားခြင်းဖြစ်ကြောင်း တိုင်ချက်တွင် ဖော်ပြထားသည်။ သက်သေအဖြစ်အစစ်ခံထွက်ဆိုရာ၌ အချင်းဖြစ်ယာဉ်အမှတ် ၁၁/၅၃၇၇ ၏ (ကမ-၃) မိတ္တူလျှောက်ထားခြင်းကို ကန့်ကွက်ရန် မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာပါ ကြော်ငြာအရသွားရောက်စုံစမ်းရာတွင်ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်က ရန်ကုန်တိုင်း(က. ည. န)ရုံးတွင် (ကမ-၃) မိတ္တူထုတ်ပေးရန်လျှောက်လွှာ (သက်သေခံ-၉) ဖြင့်လျှောက်ထားသည်ကို တွေ့ရကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မော်တော်ယာဉ်၏ (ကမ-၃)မူရင်း မိမိလက်ဝယ်ရှိနေပါလျက်ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်က မိတ္တူလျှောက်ထားခြင်းမှာ လိမ်လည်လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း တင်ပြထွက်ဆိုထားသည်။

ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်သည် ၎င်းလက်ဝယ်ကျန်ရှိနေသောမော်တော်ယာဉ်ကို အသုံးပြုမောင်းနှင်နေစဉ် ယာဉ်လိုင်စင်သက်တမ်းတိုးရန်အလို့ငှာ ရန်ကုန်တိုင်း(က. ည. န)ရုံးသို့ ယာဉ်၏ (ကမ-၃)မိတ္တူလျှောက်ထားရာတွင် မူရင်း(ကမ-၃) ပျောက်ဆုံးသွားသည်ဟု လိမ်လည်ဖော်ပြကြောင်း ဦးသိန်းဟန်က တင်ပြသော်လည်း ယင်းသို့လိမ်လည်ဖော်ပြသည်ဆိုသည့် အချက်ကို

သက်သေတင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိပေ။ ရန်ကုန်တိုင်း (က. ည. န)ရုံးမှ ယာဉ်အမှတ် ၁၁/၅၃၇၇ ၏ (ကမ-၃)မိတ္တူလျှောက်ထားချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကန့်ကွက် လိုသူရှိက ကန့်ကွက်ရန် ၉-၃-၂၀၀၅ ရက်စွဲပါ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာပါ ကြော်ငြာ (သက်သေခံ-၀) တွင် “ ယာဉ်အမှတ် ၁၁/၅၃၇၇ မော်တော်ယာဉ် လက်ဝယ်ရှိသူမှ မော်တော်ယာဉ်မှတ်ပုံတင်စာအုပ် (ကမ-၃)မိတ္တူကိုလျှောက် ထားလာပါသဖြင့် ” ဟုသာပါရှိပြီး ထိုကြော်ငြာအရ (ကမ-၃) မှုရင်းပျောက် ဆုံး၍မိတ္တူလျှောက်ထားသည်ဆိုသည့်အချက်ပါဝင်ခြင်းမရှိသကဲ့သို့(ကမ-၃) မိတ္တူထုတ်ပေးရန် ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်ကလျှောက်ထားသည့်လျှောက်လွှာ (သက်သေခံ-၆) တွင်လည်း ဦးသိန်းဟန်စွပ်စွဲသကဲ့သို့ (ကမ-၃) မှုရင်းပျောက် ဆုံးသည့်အတွက် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်ဆိုသည့်အချက်မပါရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

တရားလိုဦးသိန်းဟန်က တရားခံဒေါ်ဌေးဌေးမွန်သည် ရန်ကုန်တိုင်း (က. ည. န)ရုံးသို့ ယာဉ်မှတ်ပုံတင်စာအုပ် (ကမ-၃)မိတ္တူကိုလျှောက်ထားရာ တွင် အချင်းဖြစ် ၁၁/၅၃၇၇ မော်တော်ယာဉ်ဝယ်ယူခြင်းဆိုင်ရာစာချုပ်ကို အတုပြုလုပ်လျှောက်ထားသည်ဟု စွပ်စွဲတိုင်ကြားသော်လည်း သက်ဆိုင်ရာ ရန်ကုန်တိုင်း (က. ည. န)ရုံးက ၎င်းတို့ရုံးတွင် ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်မှလိမ်လည် အတုပြုသော စာရွက်စာတမ်းဖြင့် တင်ပြလျှောက်ထားကြောင်း တိုင်တန်းထား ခြင်းမရှိပေ။

ထို့ပြင် ဦးသိန်းဟန်မှ ရန်ကုန်တိုင်း(က. ည. န)ရုံးသို့ သွားရောက် ကန့်ကွက်စဉ်က ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်သည် အချင်းဖြစ်ကားရောင်းချသော စာချုပ် တစ်စောင်တင်ပြထားကြောင်း၊ စာချုပ်တွင် ရောင်းချသူအမည် ဦးမြင့်မောင် နှင့် ဝယ်ယူသူအမည် ဒေါ်ဌေးဌေးမွန် အမည်ပါရှိသည့် စာချုပ်ကိုတွေ့ရ

ကြောင်း ထွက်ဆိုတင်ပြထားသော်လည်း ထိုစာချုပ်ကို သက်သေခံ(ဇ) ကဲ့သို့ မိတ္တူကူးယူတင်ပြထားခြင်းမရှိပေ။ ထို့ကြောင့် တရားရုံးချုပ်က ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေလျှောက်လွှာ ၁၄/၂၀၁၀ တွင်-

“ မူလရုံးတရားခံ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်က (က. ည. န)ရုံးသို့ ယာဉ်မှတ် ပုံတင်စာအုပ် (ကမ-၃) မိတ္တူလျှောက်ထားရာတွင် အချင်းဖြစ် ၁၁/၅၃၇၇၀ဝယ်ယူခြင်းဆိုင်ရာစာချုပ်များကိုအတုပြုလုပ်၍ လျှောက် ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း စွပ်စွဲတိုင်တန်းခြင်းဖြစ်သည်။ တရားလို ဦးသိန်းဟန်အနေဖြင့် ထိုသို့စွပ်စွဲတိုင်တန်းခြင်းသာရှိပြီး တရားခံ မည်သည့်စာရွက်စာတမ်းများကို မည်သို့မည်ပုံလိမ်လည်အတုပြု ကြောင်း တင်ပြနိုင်ခြင်းမတွေ့ရပေ။ ”

ဟုသုံးသပ်ထားပေသည်။

ဦးသိန်းဟန် နှင့် ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်တို့သည် အချင်းဖြစ်ယာဉ်အမှတ် ၁၁/၅၃၇၇ မော်တော်ယာဉ်ကိုမဝယ်မီ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်အမည်ပေါက် ၅၁/၄၆၄၇ မော်တော်ယာဉ်ကို ဦးသိန်းဟန်ကရောင်းချပြီး အချင်းဖြစ် မော်တော်ယာဉ်အမှတ် ၁၁/၅၃၇၇ ကို ဦးသိန်းဟန်အမည်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ ထို့ကြောင့် အချင်းဖြစ် ၁၁/၅၃၇၇ မော်တော် ယာဉ်သည် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်းဖြစ်သည့်အတွက် ဒေါ်ဌေးဌေးမွန် အနေဖြင့် ၎င်းလည်းပူးတွဲပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိသော မော်တော်ယာဉ်၏ သက်တမ်း တိုးရန်ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် လိမ်လည်ဆောင်ရွက်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ဦးသိန်းဟန်အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းသွားပြီးနောက် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင် ပစ္စည်းကို လက်ဝယ်ထားရှိသူ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်မှ ယာဉ်လိုင်စင်သက်တမ်း

တိုးရန်အတွက် ရန်ကုန်တိုင်း (က. ည. န)ရုံးတွင် (ကမ-၃)မိတ္တူလျှောက်ထားရာ၌ ၉-၃-၂၀၀၆ ရက်စွဲပါစာဖြင့် ယာဉ်အမှတ် ၁၁/၅၃၇၇ ၏ သက်တမ်းတိုးပေးရန်နှင့် (ကမ-၃)မိတ္တူထုတ်ယူခွင့်ပြုရန် ခေါင်းစဉ်ပါသောလျှောက်လွှာဖြင့် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ အဆိုပါလျှောက်လွှာတွင် ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်က ၎င်းသည်အဆိုပါယာဉ်အမှတ် ၁၁/၅၃၇၇ ကိုလက်ရှိမောင်းနှင်နေသူဖြစ်ကြောင်း၊ ယာဉ်သက်တမ်းမှာ ၂/၂၀၀၆ ဖြစ်ပြီး ယာဉ်အမည်ပေါက်မှာ ဒဂုံမြို့နယ်၊ ယောမင်းကြီးလမ်းနေ ဒေါ်ခိုင်မျိုးအောင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကွာရှင်းခွင့်ရရှိပြီးဖြစ်သော ခင်ပွန်းဖြစ်သူဦးသိန်းဟန်က ကန့်ကွက်ထား၍ သက်တမ်းတိုးအမည်ပြောင်းကိစ္စ ကြန့်ကြာနေကြောင်း၊ သက်တမ်းလွန်ယာဉ်အား မောင်းနှင်ရာတွင် ဒုက္ခများသည့်အတွက် (ကမ-၃)မိတ္တူထုတ်ယူခွင့်နှင့် သက်တမ်းတိုးခွင့်ပြုရန် ဖော်ပြလျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံ (ဇ)ပါလျှောက်လွှာအရ တွေ့ရှိသည်။

ထိုလျှောက်ထားချက်အရ ဦးသိန်းဟန်အမည်ပေါက်ယာဉ်ကို တရားခံ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်က ၎င်းတစ်ဦးတည်းအမည်ပေါက်ပြောင်းရန် လျှောက်ထားခြင်းမဟုတ်ဘဲ ယာဉ်သက်တမ်းတိုးပေးရန်နှင့် (ကမ-၃)မိတ္တူထုတ်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းသာဖြစ်၍ ဦးသိန်းဟန်အပေါ် အချင်းဖြစ်ယာဉ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မတရားဆုံးရှုံးစေရန်အကြံဖြင့်ဖြစ်စေ၊ မတရားရယူရန်အကြံဖြင့်ဖြစ်စေ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်မှုမရှိပေ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားရန်မှာ မရိုးမဖြောင့်သော သဘောဖြင့် လှည့်ဖြားမှုရှိရမည်ဖြစ်သည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၄ အရ မရိုးမဖြောင့်သော သဘောဆိုသည်မှာ မတရားဆုံးရှုံးစေရန်အကြံဖြင့်ဖြစ်စေ၊ မတရားရယူရန် အကြံဖြင့်ဖြစ်စေ ပြုလုပ်မှုဖြစ်သည်ဟု ဖွင့်ဆိုထားသည်။

ဦးသိန်းဟန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၊

တရားခံ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်၏ ဆောင်ရွက်ချက်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၂၄ နှင့် ပုဒ်မ ၄၂၀ တို့အရ ပြစ်မှုမြောက်သည့် ဆောင်ရွက်ချက်ဖြစ်ကြောင်း မတွေ့ရှိရပေ။

တရားခံ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်၏ ဆောင်ရွက်ချက်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ နှင့် ငြိစွန်းမှုမရှိသည့်အခြေအနေတွင် အမှုအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ချေဖျက်နိုင်ပေသည်။ ယင်းမူသဘောကို ဦးစိုးမြင့်နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၊ အမှု^(၄) တွင် လမ်းညွှန်ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

တရားခံ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်အား စတင်တရားစွဲဆိုစဉ်က တရားခံပြေးမှုအဖြစ် ဗဟန်းမြို့နယ်တရားရုံးတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေမှုအမှတ် ၆၈/၂၀၀၇၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀၊ ၄၆၇/ကျင့်ထုံး ၅၁၂ အရ တရားစွဲဆိုခဲ့သည်။ တရားခံဒေါ်ဌေးဌေးမွန်သည် ၅-၈-၂၀၀၉ နေ့တွင် ဗဟန်းရဲစခန်းသို့ ကိုယ်တိုင်သွားရောက်အဖမ်းခံသည့်အခါ ဗဟန်းရဲစခန်းမှ တရားခံ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ ဖြင့် တရားစွဲဆိုတင်ပို့လာခြင်းဖြစ်သည်။ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်သည် ယာဉ်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်အတုပြုလုပ်၍ လိမ်လည်ပြီး (ကမ-၃)လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဦးသိန်းဟန်၏ စွပ်စွဲတိုင်တန်းချက်အပေါ် ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ ဖြင့် တရားစွဲဆိုရန် ဗဟန်းမြို့နယ် ဥပဒေရုံးက အကြံပြုပြီး အကြံပြုချက်အရ ဗဟန်းရဲစခန်းမှ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ ဖြင့်တရားစွဲတင်ပို့ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

---

(၄) ၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၁၄

သက်ဆိုင်ရာ ရဲစခန်းမှ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့လာခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မူလဗဟန်းမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၈၆/၂၀၀၉ တွင် ဗဟန်းမြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းမှ ၅-၈-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါစာအမှတ် ၁၀၉၆(၁၀)/၂၀၀/ဦး ၄ ဖြင့်တင်ပြသော အစီရင်ခံစာကို အမှုတွဲတွင် တွဲထားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ထိုအစီရင်ခံစာတွင် သက်ဆိုင်ရာဥပဒေရုံးအဆင့်ဆင့်၏အကြံပြုချက်အရတရားခံဒေါ်ဌေးဌေးမွန်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ ဖြင့် တရားစွဲဆိုတင်ပို့ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေသည့် တရားခံများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မှင်ပြာသက်သေကို စစ်ဆေးပြီးနောက် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၇ နှင့် ၈၈ တို့အရ အရေးယူဆောင်ရွက်ပုံကို တရားရုံးများလက်စွဲအပိုဒ် ၅၁၃ အပိုဒ်ခွဲ (၅) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ညွှန်ပြထားသည်-

“ (၅) သက်သေခံချက်ကို ရေးမှတ်ယူပြီးသောအခါ ရာဇဝတ်တရားသူကြီးသည် ပြစ်မှုမှာလုံလောက်စွာ ယုတ္တိထင်ရှားခြင်း ရှိ မရှိ စဉ်းစားဆင်ခြင်ရမည်။ ယုတ္တိထင်ရှားခြင်းရှိလျှင် ရာဇဝတ်တရားသူကြီးက ပုဒ်မ ၈၇ နှင့် ၈၈ အရ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ ပြစ်မှုမှာလုံလောက်စွာ ယုတ္တိထင်ရှားခြင်းမရှိလျှင် ရာဇဝတ်တရားသူကြီးသည် ကြော်ငြာစာထုတ်ရန်သော်လည်းကောင်း၊ ပစ္စည်းဖမ်းဝရမ်းထုတ်ရန်သော်လည်းကောင်း ငြင်းပယ်ရမည်။”

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၂ ဖြင့် တရားစွဲတင်သည့် တရားခံပြေးမှုများတွင် တရားခံမျက်ကွယ်၌ ရယူသည့်တရားလိုပြသက်သေ

များ၏ သက်သေခံသည့်အချက်အလက်များအရ ပြစ်မှုလုံလောက်စွာ ယုတ္တိ ထင်ရှားခြင်းရှိက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၇၊ ၈၈ တို့အရဆက်လက် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ပြီး တရားခံသည် မည်သည့်ဥပဒေပုဒ်မ၊ မည်သည့်ပြစ်မှု ကျူးလွန်ကြောင်း တိတိကျကျသတ်မှတ်ဆောင်ရွက်ခြင်းမဟုတ်ပေ။ တရားခံ ကိုယ်တိုင်ရုံးရှေ့သို့ လာရောက်ခုခံထားခြင်းမရှိသည့် အခြေအနေတွင် ရေးမှတ်ထားသည့် သက်သေခံချက်များကို တရားခံကိုယ်တိုင်ရုံးရှေ့ရောက် ရှိသည့်အချိန်တွင် သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၂ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များအရမှ တစ်ပါး သက်သေခံအဖြစ်အသုံးမပြုနိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်ရာတရားခံဒေါ်ဌေးဌေးမွန် အား တရားခံပြေးအမှုအဖြစ် ဗဟန်းမြို့နယ်တရားရုံးတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေ ထွေမှုအမှတ် ၆၈/၂၀၀၇၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀၊ ၄၆၇၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၂ အရ စတင်တရားစွဲဆိုစဉ်က တရားခံ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၇၊ ၈၈ တို့အရ ဆောင်ရွက်ခဲ့စေကာမူ တရားခံ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်အား ဖမ်းဆီးရမိပြီး ပြစ်မှု ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ ဗဟန်းမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၈၆/၂၀၀၉ ဖြင့် ထပ်မံတရားစွဲဆိုရာတွင် တရားခံအနေဖြင့် ပြစ်မှု တစ်ရပ်ရပ်ကျူးလွန်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်း ရှိ မရှိ ကို ထိုအမှုမှ သက်သေခံ အထောက်အထားများအရသာ ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်ပေသည်။

တရားခံ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်အပေါ် ထပ်မံစွဲဆိုသည့်အမှုမှာ ပြစ်မှုဆိုင် ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ တရားစွဲဆိုတင်ပို့လာခြင်းဖြစ်၍ တရားရုံးချုပ်က ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ အမှုတွဲချေဖျက်ရန် သင့် မသင့် စဉ်းစားသည့်အခါ တရားခံပေါ် စွဲဆိုထားသည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂၀ အရ ပြစ်မှုမြောက် မမြောက်ကိုသာ စဉ်းစားသုံးသပ်ရန် ရှိပေသည်။

ဦးအပ္ပလယ်ကွန်တာပါ ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ
တော်ပါ ၂ အမှု(၅) တွင် တရားရုံးသို့ တိုင်လျှောက်လွှာ သို့မဟုတ် တိုင်
လျှောက်သူ၏ ရုံးရှေ့အစစ်ခံချက်ပါ အကြောင်းအချက်များကို လေ့လာစိစစ်
ပြီးနောက် ယင်းအချက်အလက်များသည် ပြစ်မှုမမြောက်ကြောင်း တွေ့ရှိ
သည့်အခါတွင်ဖြစ်စေ၊ ပေါ်ပေါက်လာသည့်သက်သေခံချက် တစ်စုံတစ်ခု
ကြောင့် ပြစ်မှုမမြောက်နိုင်ကြောင်း အထင်အရှားတွေ့ရှိသည့်အခါ၌ဖြစ်စေ၊
တရားရုံးချုပ်သည် မူလဘူတအာဏာကိုသုံး၍ စစ်ဆေးဆဲအမှုတစ်ခုကို
ချေဖျက်ပေးနိုင်သည်ဟု လမ်းညွှန်ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

ယခုအမှုတွင် တရားလိုနှင့် တရားခံတို့သည် တရားဝင်အကြင်လင်
မယားဖြစ်ကြသည်။ တရားခံ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်က သက်သေခံ(ဇ)လျှောက်လွှာ
ဖြင့် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင် မော်တော်ယာဉ်ကို ယာဉ်သက်တမ်းတိုးခွင့်နှင့်
(ကမ-၃) မိတ္တူထုတ်ယူခွင့်ပြုရန်လျှောက်ထားရာ၌-

“ ကျွန်မ၏ လေးတန်းကျောင်းသူ သမီးကို ဒရိုင်ဘာမရှိဘဲ နေ့စဉ်
ကျောင်းကြိုပို့ဆောင်ရွက်နေရသော ကျွန်မအဖို့ သက်တမ်းလွန်
ယာဉ်အား လမ်းပေါ်မောင်းနှင်းရာတွင် လွန်စွာဒုက္ခများလျက်ရှိ
ပါသည်။ စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့၏ လိုင်စင်မဲ့ယာဉ်ဟု သံသယရှိခြင်းကို
လည်း ခဏခဏ ဖြေရှင်းနေရပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါသောကြောင့်
ကျွန်မကဲ့သို့ ကလေးငယ်မိခင်တစ်ဦးအား ထောက်ထားညှာတာ
သောအားဖြင့် (ကမ-၃)စာအုပ်ထုတ်ယူခွင့်နှင့် သက်တမ်းတိုးခွင့်
ပြုပါရန် လေးစားစွာဖြင့် အသနားခံလျှောက်ထားအပ်ပါသည်။”

---

(၅) ၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၉၅

ဟု ဖော်ပြခဲ့ခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ အရ ပြစ်မှုမမြောက်
နိုင်ကြောင်း အထင်အရှားတွေ့နေရပြီးဖြစ်၍ တရားလို ဦးသိန်းဟန်၏
သက်သေခံချက်တစ်ခုတည်းအပေါ် သုံးသပ်ရုံမျှဖြင့် အမှုတွဲချေဖျက်ရန် သင့်
မသင့် ဆုံးဖြတ်နိုင်ပြီဖြစ်သည်။ ဤအခြေအနေတွင် အမှုကိုဆက်လက်စစ်
ဆေးမည်ဆိုပါက တရားစီရင်ရေးယန္တရားကို အလွဲအသုံးပြုရာရောက်နိုင်
သည်။

ဒေါ်အိမ်မတ်နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂အမှု^(၆)

တွင် “တရားရုံး၏ဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်များကို အလွဲသုံးစားပြုခြင်းမှ ကာကွယ်
ရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ မတရားမမျှတမှုမဖြစ်စေရန်အတွက်လည်း
ကောင်း၊ တရားရုံးချုပ်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က ပါ
မူလဘူတအာဏာကိုကျင့်သုံး၍ သင့်တော်သည့်အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်နိုင်
သည်။ xxxxxx အမှုဆက်လက်စစ်ဆေးမည်ဆိုပါက ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရား
စီရင်ရေးယန္တရားကို အလွဲအသုံးပြုရာရောက်နိုင်သည့်အခြေအနေတွင်
တရားရုံးချုပ်က ယင်းအမှုအား ချေဖျက်သည့်အမိန့်ချမှတ်ခြင်းသည် ဥပဒေ
နှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်သည်” ဟု ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

အမှုတွဲပါ အချက်အလက်အထောက်အထားများအရ တရားရုံးချုပ်
(ရန်ကုန်)က တရားခံ ဒေါ်ဌေးဌေးမွန်လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း အမှုတွဲကို
ချေဖျက်ပေးခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းမှုမရှိပေ။

သို့အတွက် ကြားနာလျက်ရှိသော ပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍-

၁။ တရားလိုထံတွင်အချင်းဖြစ် ၁၁/၅၃၇၇ ယာဉ်၏ မော်တော်

---

(၆) ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၁၁၄

ယာဉ်မှတ်ပုံတင်စာအုပ် (ကမ-၃) မှုရင်းနှင့် ယာဉ်ပိုင်ဆိုင်ခွင့် စာရွက်စာတမ်းများရှိနေကြောင်း တရားခံမှ သိရှိနေလျက် အဆိုပါ မော်တော်ယာဉ် မှတ်ပုံတင်စာအုပ် (ကမ-၃) ပျောက်ဆုံး၍ မိတ္တူထုတ်ပေးရန် တရားခံက လျှောက်ထားခဲ့သည့် သက်သေခံချက်များ အမှု၌ ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိ၍ တရားရုံးချုပ်မှ အမှုကို ချေဖျက်ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှု ရှိကြောင်း၊

၂၀၁၁
ဦးသိန်းဟန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ။

၂။ တရားခံပြေးမှုစွဲဆိုစဉ်က ရဲစွဲချက်တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀၊ ၄၆၇ တို့ဖြင့် ရဲမှ တရားစွဲဆို၍ မြို့နယ် တရားရုံးမှ စစ်ဆေးပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၇ နှင့် ၈၈ တို့ဖြင့် အရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် တရားခံအား ဖမ်းဆီးရမိပြီးနောက် ထပ်မံတရားစွဲဆိုသည့်အခါတွင် ရဲစွဲချက် ၌ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ ဖြင့်သာ တရားစွဲဆိုလာခြင်း အပေါ် အဆိုပါ တရားရုံးမှ အမှုလက်ခံဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုရှိကြောင်း။

ဖြေဆိုပြီး ဤအထူးအယူခံမှုကို ပလုပ်သည်။